

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Μάθε νὰ περιμένῃς!

Ἡ Ἑλλάς ἔχει μέλλον, θὰ ἔλεγον δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι θὰ ἔλεγον εἰς ἄτομον ἔχον μέλλον, α μαθε νὰ περιμένῃς». Οὕτω καταλήγει ἡ ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόσδων ἀγόρευσις τοῦ Βικονσφίλδ περὶ Ἑλλάδος. Τοῦτο καθ' ἡμᾶς ἤθελεν εἶναι τὸ αὐτὸ τῷ ἀσπεῦδα βραδέως».

Ὁ Ἄγγλος προθυπουργὸς ὅπως ἀπελογήθη, πράγματι ἤθελε νὰ πείσῃ τὸ ἀκροατήριόν του καὶ τὸν κατὰ τῆς κυβερνήσεώς του παραπονούμενον Ἑλληνισμόν, ὅτι οὗτος πρέπον νὰ ὁμολογήσῃ χάριτας τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει, διότι κατασεῖσασα τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ τὴν Βουλγαρίαν πέραν τοῦ Αἵμου περιορίσασα, ἔσωσε τὸν Ἑλληνισμόν τοῦ προφανοῦς Πανσλαϊσμοῦ. Τοῦτο πράγματι εἶναι ἀληθές, ἀλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν τότε μόνον ἤθελεν ἦναι ἀκραιφνής, ὅπότεν οἱ ἐν Βερολίῳ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἐφαίνοντο ποιούμενοι τοῖς συνεδροῖς εἰσήγησιν περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν δούλων Ἑλλήνων τοιαύτην, οἷαν ὁ φιλελληνικώτατος Βάδινγκτων. Διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ σώζῃ τις τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ Πανσλαϊστικοῦ χειμάρρου, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἀποκαθίστῃ τοιαύτην ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύῃ τοῦ λοιποῦ, σωθεῖσα τοῦ χειμάρρου τῶν Σλαύων, νὰ καταποντισθῇ ἐν τῷ Ὀκεανῷ τῶν ἀνθρωπεμπόρων.

Τοιαύτην τινὰ Ἑλλάδα, ἣτοι ἠνωμένην, αὐτοτελῆ ἦσον τὸ δυνατόν, ἠννόουν τὴν νέαν Ἑλλάδα οἱ φιλέλληνας Ἀγγλοι. Τοιαύτην τινὰ Ἑλλάδα ἠννόουν αὐτὴν οἱ ἀδελφοὶ Γάλλοι, οἱ συγγενεῖς Ἴταλοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθιατα τοῖς Ἑλλήσι διακείμενοι Ῥώσοι καὶ Τοῦρκοι. Ἀλλ' ὁ Βικονσφίλδ δὲν διανοεῖτο οὕτως, ἐφρόναι περὶ Ἑλλάδος ὅτι ὀλίγοι βράχοι ἀπότομοι πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἑλλ. Κράτους, καὶ τὸ πολὺ πολὺ εἰς κόλπος καὶ εἰς ποταμὸς ἤρκει νὰ ἀσφαλίσθαι αὐτῇ τὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ὄρια. Οἱ δὲ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ἑλληνες νὰ εὐμερῆσασιν δύνανται μᾶλλον, δικαιούμενοι ἀπὸ τὸν ἀνθρωποφάγον Καρὰ-Μουσαῖ-Ἀγᾶ, (*) καρὰ ὑπὸ Ἑλλήνων ὑπουργῶν, ὑπὸ χριστιανῶν ἡγεμόνων.

(*) Σημ. Σ. Π. Ὁ αἰμοβόρος οὗτος Τοῦρκος, ὅτε τῷ ἔφερον τὴν ἀγγελίαν τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου Ὁγλ, λέγεται ὅτι διέταξε Κιρκασίόν τινα νὰ ἀπέλθῃ πρὸς τὸ θῦμα, ἐξ οὗ νὰ ἀποσπᾷ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἢν ἐδήλωσεν ὅτι ἐμελλε νὰ ἐψήσῃ καὶ φάγῃ μετὰ τῶν κανιβάλλων ἐτέρων του βροφῶντες ῥυκλῆν, ὅπως πληρωθῇ

Ἐδῶ λοιπὸν σταματᾷ ἕκαστος καὶ ἐρωτᾷ τὸν Βικονσφίλδ, τί νὰ περιμένω; νὰ περιμένω νὰ ἀπελπισθῶσιν δηλονότι οἱ δούλοι Ἑλληνες καὶ γένωνται Σλαῦοι ἢ ὅ,τι δι' αὐτοὺς συμφέρει; ἢ νὰ περιμένω ἐκ τῆς ἀπογνώσεώς των νὰ αἰτήσωνται τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ἐκφυλισθέντες νὰ λησμονήσασιν τὴν καταγωγὴν, τὸν ἐθνισμόν των; Καὶ τίς λαὸς ἄλλος παρὰ τὸν λαόν τῆς Κρήτης δὲν ἐδιδάχθη τοῦτο τό, μάθε νὰ περιμένῃς; Δὲν ἔκρουσε τὰς θύρας σας ἐπανεὶληκρμένως; Δὲν διευαρτυρήθη ἐνόπλις τόσας φορές; Δὲν ἀντίστη μόνος πρὸς ὅλους τοὺς στρατοὺς τῶν φίλων σας Τοῦρκων; Δὲν ἐσφράγη; δὲν ἐκάη; δὲν ἐξήνδραποδίσθη; τί ἄλλο ἠθέλητε νὰ πράξῃ πλειότερον; πόσον νὰ περιμένῃ ἀκόμη; Καὶ ὅμως ἀρνεῖσθε ὅτι πράκτορες ὑμέτεροι πρὸ πολλοῦ κατέγειναν καὶ καταγίνονται νὰ πείσωσι τοὺς ἀρειμανεῖους τούτους οὐχὶ νὰ περιμένωσιν, ἀλλὰ νὰ αἰτήσωνται τὴν ὑστερὰν προστασίαν, ὅπερ ἐπὶ τέλους λέγεται ὅτι ἐπραξάν, ἀπελπισθέντες νὰ περιμένωσιν, καὶ, πνιγόμενοι, ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των, τὸ δὴ λεγόμενον, νὰ σωθῶσιν προσπαθοῦντες;

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐσώθη τοῦ Πανσλαϊσμοῦ διὰ τῆς ἐπιμονῆς τῆς Ἀγγλίας τοῦ νὰ περιστεῖλῃ πέραν τοῦ Αἵμου τὴν Βουλγαρίαν. Ἀλλ' ἂν διὰ τοῦτο πείπει νὰ εὐγνωμονῇ τῇ Ἀγγλίᾳ, δὲν πρέπει ἀρχῆ γε νὰ εὐγνωμονῇ καὶ τῇ Ῥωσίᾳ, ἣτις διὰ τόσων θυσιῶν κατέσεισε τα βεμέλια τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ κατέθραυσε τὰ πλευρά τῶν προαιωνίων τούτων ἐχθρῶν του; Ἡ εὐγνωμοσύνη ὅμως τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀπάσας μὲν τὰς δυνάμεις πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, διότι κῦδᾶκησαν νὰ ἱκανοποιήσων ἐν μέρει τοὺς ἐθνικοὺς πόθους, πρὸς δὲ τὴν Γαλλίαν κατ' ἐξοχὴν ὀφείλει πᾶς Ἑλλὴν τὴν ὑπεράττην εὐγνωμοσύνην, διότι μόνη ἡ ἐπιμονὴ τοῦ φιλέλληνος ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ἐπήγαγε τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἢ Ἡπειρῷ δούλων Ἑλλήνων. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὅμως, ἀντιστάσασα εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἔτρωσε καιρῶς τὰ σπλάγγνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἠδίκησε τὰ μέγιστα ἓνα μεγάλθυμον λαόν, ὅστις μετὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας ἀκόμη, διαφιλονεῖται τὴν κυριαρχίαν τῆς νήσου, ἀντιτασσομενος ἐκθύμως πρὸς πάσας

ὁ ὄρκος ἐν ὧμοις τῷ Ὁγλ, ἣτοι ὅτι ἂν τῷ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας θὰ φάγῃ τὴν καρδίαν του ἐψητῆν. Ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ περιποθήτου μετὰ ὁ Μουσαῖς, τοῦ νεκροῦ ἀναίρουμένου.

τὰς δυνάμεις τῆς ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας. Ἐάν δὲ ἡ Ἀγγλία δὲν ἀνθίστατο εἰς ταύτην τὴν προσάρτησιν, ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴν δύναμιν ταύτην ἦθελεν ἴσῃ μοῖρα πρὸς τὴν ἐκδηλουμένην νῦν ὑπὲρ τοῦ ἱπποτικωτάτου Γαλλικοῦ ἔθνους.

Οἱ Ἕλληνες δὲν κατακραυγάζουσι νῦν κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, διότι τοῦτο δὲν ἠδίκησεν αὐτοὺς, κατακραυγάζουσι ὅμως κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, διότι αὕτη δόλιος ἐντολεὺς γενομένη τῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ἠδίκησε τοὺς Ἕλληνας, καταδικάσασα τὴν Κρήτην εἰς αἰσχρὰν καὶ ἀπίμον δουλείαν, ἐνῶ αὕτη τόσας ὑπέστη θυσίας, ὅσας δὲν ὑπέστησαν ὅλα ὁμοῦ τὰ αὐτόνομα καὶ ἀνεξάρτητα νῦν γεγόμενα Σλαυτικά ἔθλα. Ὅπως δὲ οἱ Ἕλληνες δὲν μνησικακοῦσι κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους ἀλλὰ κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, καταπροδοῦσας αὐτοὺς, οὕτω καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ καταπολεμήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἀντιπρόσωποι δὲν πρᾶξιλον τοῖς πληρεξουσίοις αὐτῆς ἀλλὰ τοῖς τῶν Ῥώσων. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴ αἰσθάνεται συμπαθείας πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, διότι συγγενικοὶ δεσμοὶ συνδέουσιν αὐτὴν μετὰ τῶν Ῥώσων. Δὲν ἀγνοεῖ ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ νῦν διεπούσα τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, ἀνέκαθεν ἦτο Ῥωσσόφρων, καὶ πιθανὸν ὅ κ. Κουμουνδοῦρος, ὑπείκων εἰς τὰς πιέσεις τῆς Αὐτῆς νὰ παρήγγειλε τῷ ἐξ Ἑλλάδος ἀντιπροσώπῳ νὰ προσέχῃ τοῖς Ῥώσοις πληρεξουσίοις μᾶλλον ἢ τοῖς Ἀγγλοῖς. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἡ πρὸ ἔτους περίπου μυστικὰ καὶ φανερὰ συνεννοουμένη μετὰ τῆς Ῥωσσοφρονούσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἠδύνατο νὰ ἐκδηλώσῃ αὐτῇ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν Ῥωσσοφροσύνην τῆς ταύτης, διὰ τὰς συνεχεῖς συνεννοήσεις τῆς μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ῥωσσίας. Ἀλλ' ἂν ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις Ῥωσσιζουσιν, ὁ λόρδος Βηκονσφίλδ ἀγνοεῖ ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἅπας ἐπὶ ποσοῦτον ἐμίσει τὴν Ῥωσσίαν, ὥστε προὔτιμα τὴν φιλίαν τῶν προαιωνίων αὐτῆς ἐχθρῶν ἢ τὴν τῶν Ῥώσων. Ὅπως λοιπὸν οἱ Ἕλληνες, μισήσαντες τοὺς Ῥώσους, τοσαῦτα θυμιάματα ἐσπευσαν νὰ προσφέρωσι τοῖς Ἀγγλοῖς πρὶν ἀκόμη λάβωσι πραγματικὰς παρ' αὐτῶν εὐεργεσίας, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν συμπαθειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οὕτω καὶ οἱ Ἀγγλοὶ πληρεξούσιοι ὤφειλον νὰ πράξωσιν, ἢτοι νὰ περιποιηθῶσι τὸ ἀφρωσιωμένον αὐτοῖς Ἑλληνικὸν ἔθνος, καταπρονοῦντες τῶν Ῥωσσοφρόνων αὐλικῶν καὶ Ἑλλήνων πληρεξουσίων, ἀδιαφοροῦντες ἂν οὗτοι ἐρριπτον γλυκαῖς ματαιαῖς τοῖς Ῥώσοις πληρεξουσίοις. Ἡδὴ τὰ γεγόμενα, καλῶς ἢ κακῶς, θεωρηθήτωσαν γεγεννημένα, οἱ δὲ Ἕλληνες θὰ περιμένωσιν. Ἐάν ὅμως οἱ Τούρκοι δὲν ἐνδώσωσιν εἰς τὰς φιλικὰς προτροπὰς τῶν δυνάμεων, καὶ μὴδὲ σπιθαμὴν γῆς πεισθῶσι νὰ παραχωρήσωσι τῇ Ἑλλάδι, ὁ Βηκονσφίλδ φρονεῖ ὅτι πρέπει καὶ πάλιν νὰ περιμένωσιν, ἢ θὰ ἐκδιδῶσιν τὴν σύμμαχον αὐτῷ Τουρκίαν νὰ ἐνδώσῃ; Ἐάν πρὲπῃ νὰ περιμένωσι καὶ πάλιν, δὲν εἶναι ἐπόμενον νὰ ἀκούσωσιν ὅτι Ἰταλικὴ τις παροιμία λέγει περὶ τοῦ προσδοκῶντος τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν; Ὅς περιμένωμεν λοιπὸν, ἂν καὶ τὸ περιμένειν τοῦτο βεῖν εἶναι ἐν ἀπάσαις ταῖς περιστάσεσιν ἐπαινετόν.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις «Πανόπης».

Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙΩ (Κρήτης) τῇ 17 Ἰουλίου 1878.

Ὁ ἀμείλικτος τῆς Ἀγγλίας πέλεκεν ἐπὶ τὴν ζύμωρον πατρίδα τοῦ Μίνως κατεπεσεν, ἀπειλήσας νὰ καταστειλῇ τὴν ἐπανάστασιν. Ἀλλ' ὅμως δὲν τὸ ἐπέτυχε. Τὰ ὄρεσιβια τῆς Ἰδῆς τέκνα, μηδόλως ἀποθαρρυνθέντα ἐκ τῆς ἀκατονομάστου πρὸς αὐτὰ συμπεριφορᾶς τῆς Βυρώπης, δι' ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων αὐτῶν πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεώς μας καταδικνύουσιν ὅτι σταθερὰν ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ δικαιώσωσιν τὴν ἄνισον πάλην μέχρις ἐξουτώσεως! Δὲν λέγομεν δὲ ὑπερβολὴν, γράφοντες ὅτι ἡ πρὸ μηνῶν ἀρξασμένη πάλη θελεῖ διαιωισθῆ, εἰ μὴ ἡ Πύλη καταρούσα τὸ ἴδιον αὐτῇ; συμφίρον καὶ ἡ Βυρώπη ὅτι, ἀφείσα τοὺς Κρήτας ἐν ἡ προηγουμένως διετέλουν καταστάσει, ἐπὶ ἄμμου ὠριόδομησε τὴν ἐν Βερολίῳ συνθήκην, προβάσει ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν παραχώρησιν καταλλήλου ἐν Κρήτῃ πολιτεύματος, δι' οὗ νὰ ἐπιζῆται ὅτι ἡ νῆσος ἡμῶν θελεῖ προαχθῆ ὑλικῶς καὶ πνευματικῶς κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Τὴν παρελοῦσαν Τρίτην οἱ ἡμέτεροι ὀχυρὰς κατέχοντες θέσεις ἐν Σερβίῃ ἐπετεθήσαν ἀπὸ πρωίας κατὰ τε τοῦ ἐν Γάλλῃ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν βασιβοῦζούκων. Ἡ μάχη, ἡν ἐβλέπομεν ἐντεῦθεν, ἐξηκολούθει λυσσωδῶς ἄχρι τῆς ἑσπέρας, καθ' ἣν κατέπαυσε, τῶν ἡμετέρων τὰς αὐτὰς κατεχόντων θέσεις. Τὴν ἐπαύριον, Τετάρτην, ἀρκετοὶ ἦροι πυροβολισμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ὅτι ἡ μάχη ἐπανελήφθη. Περὶ τὴν 8ην ὥρην τουρκιστὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἠκούοντο πυκνότεροι. Τὴν 1ην δὲ νυκτερινῶν ὥραν κατέπαυσε καὶ πάλιν ἡ μάχη. Τὴν Πέμπτην καὶ οὕτως περὶ τὴν 11ην ὥρην ἐπανελήφθη καὶ διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας. Αἰέχουσιν ὅτι ἐφρονεῦθησαν ἐκ τῶν ὀθωμανῶν πολλοὶ ἡμεῖς οὐχ ἤττον διατάζουσι νὰ πιστεύωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν φρονεθέντων ὡς ὑπερβολικόν. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι καὶ ἐφρονεῦθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν ὀθωμανῶν πλειότεροι τῶν ἡμετέρων.

Μεγάλαι παρασκευαὶ τῶν ἡμετέρων γίνονται πρὸς ἐπίβασιν κρατεράν.

Τὴν πρ. ἐβδομάδα ἐγένετο συνέλευσις τῶν ἐπαναστατῶν ἐν τῇ ἡραϊκῇ ἐπαρχίᾳ Μονοπατίου. Διαφωνήσας δὲ ἐν συζητήσεσι σπουδαίων ζητημάτων ὁ τῶς ἀνδρείος ὄπλαρχηγὸς ὁ Καπετὰν Χαρ. Ἀγγελιδάκης πρὸς τινὰς ἐτέρους ὄπλαρχηγούς, παρητήθη τῶν σπουδαίων καθηκόντων τοῦ ὄπλαρχηγού. Τῆς παρατήσεως αὐτοῦ ταύτης δεκτῆς γενομένης, οἱ συνελθόντες προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου αὐτῶν ἡγέτου, ἀναδειξάντες παμψηφεί τοιοῦτον τὸν ἀτρόμητον ἥρωα τῶς ὑπάρχοντ' Ἰωάννην Ἀγγελιδάκην, οὗ ἡ ἀπαράμιλλος ἀνδρεία καὶ ὁ πρὸς ἀπελευθερώσιν τῆς πατρίδος ἡμῶν ἔρως τοῖς πᾶσιν εἶναι γνωστός. Ἀμ' ἀναλαβὼν τὰ νεῖα αὐτοῦ καθήκοντα ὁ νέος ὄπλαρχηγός, διεκήρυξεν ἐπισίμως ὅτι ἐπόμενος τῷ γενικῷ τῶν ἐπαρχιωτῶν του αἰσθηματι, πᾶσιν θελεῖ καταβάλλει δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ διατήρησιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Κρήτῃ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς, ἀρξασμένων τὴν 7ην τρ. μηνός, ὑπῆρξεν εὐάρεστον, ὡς ἐκ τῶν παρεμβθέντων ἐπιπροσρήθιμεν. Ε... .

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 18/30 Ἰουλίου 1878.

Τὰ διατρέξαντα τοῦ λήξαντος ὀκταήμερου περιορίζονται εἰς τινὰς σταφυλοπολέμους, κατὰ τοὺς ὁποίους ὅμως οὐκ ὀλίγοι ὀθωμανοὶ ἐγένοντο θύματα τῶν κακῶν διαθεσεων αὐτῶν.

Τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν πᾶσιν ἡμῖν ἡ ἀθλιὰ ἐκθασίς τοῦ Συνεδρίου. Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας μεθ' ἡμᾶς ἐξέπληξε πάντας, τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ κατ' ἰσχὺς αὐτῆς

τόσον εύγενείς διαθέσεις είχε λάβει, ήλιος τοσοῦτον ἰπποτικόν, ἵνα τεθῆ ὑπέρμαχος τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ περιμεινῇ τὴν ἀπροσδόκητον αὐτῆς μεταβολὴν. Αἰσχρὸς εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς, αἰσχρὸς ἐν γένει εἰς τὴν διπλωματικὴν! Μὰ τὴν ἀλήθειαν, κατὰ τὴν ἔκφρασιν πολιτικοῦ τινος, εὐτυχὴς θὰ ἦμην ἂν ἦτο δυνατόν νὰ πηδήσω εἰς τὴν σελήνην καὶ νὰ πτύσω εἰς ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἀγύρτας, τοὺς λεγομένους διπλωμάτας, οἵτινες συναθροίζονται ὅπως ἐμπαιξῶσιν αὐτοὶ ἑαυτοὺς καὶ τὸν πτωχὸν κόσμον. . . .

Σήμερον διεδόθη ὅτι ἡ Συνέλευσις προσκαλέσασα τὸν κ. Σανδβίθ ἐζήτησε αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Βρετανίας, καὶ ὅτι ὁ ἄγγλος Πρόξενος ἐπέπεσε νὰ τηλεγραφῆσῃ τῷ Λαϊκάρῳ τοὺς πόθους τῶν Κρητῶν.

Ταῦτα ὅμως οἱ μεταδίω μετ' ἐπιφυλάξεως. Ἄλλ' ἂν ἔχεται ἡ εἰρήσις αὐτῆ ἀληθείας, ἀργὰ ἐσκέφθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ κρητικῷ λαοῦ ὅτι ὅπως καὶ ἂν ἦ τὸ πρᾶγμα, γλυκυτέρα εἶναι ἡ ἀδαιμάκτιος ἄλυσος ἀπὸ τὰς ῥυπαρὰς ἀλύσεις ἐλευσιότητος, αἰσχροῦ ζυγοῦ καὶ δυστυχίας. Δότι ἡ ἔλευσις τοῦ Ἀλφρέδου καὶ αἱ προσπάθειαι τοῦ Σανδβίθ οὐδέ-α ἄλλον σκοπὸν εἶχον ἢ νὰ καταπείσων τὸν κρητικὸν λαὸν νὰ δεχθῇ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Βρετανίας. Τώρα βλέπουσιν ὅτι ὁ ὄργανικός νόμος καὶ τὰ προνόμια αὐτοῦ δὲν εἶναι διὰ τὸν δυσυχῆ λαόν, τὸν πολεμοῦντα καὶ δυσυχοῦντα, τὸν μόνον ὑριστάμενον τὰς ὀλεθρίους συνεπειὰς ἀπελπιστικῆς τινος ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ διὰ τινος ὄντα προνομίουχα, διὰ τινος δορυφόρου τῶν τριῶν κυρ. διοικήσεων. Εἰς τί θὰ ὑπηρετήθῃ, παρακαλῶ, ὁ χωρικός ἀπὸ τὰ προνόμια; εἰς τὸ ὅτι ὁ δεινὸς εὐνοούμενος τοῦ δεινὰ εὐνοουμένου, διορίζεται μουσουλμάνος, καϊμακάρης, πρόεδρος ἢ μουσαδέρης; . . . Α.

Ῥωσσοτουρκικὴ σύμβασις.

Ἡ «Φάρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύει ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 12/24 ἱσταμένου τὰ ἐπόμενα:

«Γνωστὸν εἶναι ὅτι πρὸ τῆς συνελεύσεως τοῦ Συνεδρίου ἡ Ῥωσσία εἶχε προτείνει εἰς τὴν Πύλην συνομολογήσασιν συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, καὶ ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἔσπευξε τοιοῦτον συνδυασμόν. Τὴν 29/10 παρελθόντος Ἰουνίου ἡ Ῥωσσία ἐπανεληθούσα ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐποίησε τῇ Πύλῃ νέαν πρότασιν ὑπὸ τύπον σχεδίου συμμαχίας, ἀλλὰ καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἀπέτυχε, καθόσον ἤδη ἀπὸ τῆς 23/4 Ἰουνίου εἶχεν ὑπογραφῆ ἡ ἀγγλοτουρκικὴ σύμβασις.

Ἡ Ἰδού ἡ μετάφρασις τοῦ ἐγγράφου ὡς ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἀΝέου Ἐλευθέρου Τύπου.»

Ἄρθρον 1. Ἡ Ῥωσσία ἐπικυροῖ τὴν ἀκεραιότητα τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐκτὸς τῆς βορείου καὶ τῆς νοτίου Βουλγαρίας, ἃς κατέστησε τὸ Συνέδριον, καὶ τῶν τροποποιήσεων, αἵτινες μνημονεύονται ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις 3 καὶ 11.

Ἄρθρον 2. Ἡ Τουρκία ἀπολαβεῖ τελείας ἀνεξαρτησίας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς μεταρρυθμίσεων.

Ἄρθρον 3. Ἡ Ῥωσσία ἀσφαλίζει τῇ Τουρκίᾳ τὴν κατοχὴν τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν πλὴν τῶν παραχωρηθησομένων τῇ Ἑλλάδι γαιῶν, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν θέλει ὑπερβῆ εἰς γεωγραφικὰ μίλια τὸ πολὺ.

Ἄρθρον 4. Ἡ Ἰ. Πύλη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα μὴ ὑπερασπίζηται τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν Σλαύων ἐν ταῖς ὑπονόμοις ἐπαρχίαις.

Ἄρθρον 5. Ἡ Ἰ. Πύλη δὲν θέλει ἐναντιωθῆ ὅπως ἡ

Ῥωσσία λάβῃ, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, θέσιν προστατρίως τοῦ ἐν γένει σλαυϊσμοῦ.

Ἄρθρον 6. Ἡ Ῥωσσία ἀσφαλίζει τῇ Τουρκίᾳ τὴν κατοχὴν Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι ἡ Ἰ. Πύλη εἰσάξει μεταρρυθμίσεις ἱκανὰς νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν Σλαύων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις.

Ἄρθρον 7. Ἐν περιπτώσει πολέμου περὶ τῶν χωρῶν τῶν ἀπειλουμένων ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ῥωσσία οὐδέως ἐναντιωθήσεται, κωλύσει δὲ τοὺς Σέρβους, τοὺς Μυροβούνιους καὶ τοὺς λοιποὺς Σλαύους τοῦ μετασχεῖν τοῦ πολέμου τούτου. Πλὴν τούτου ἀποδώσει παραχρῆμα τοὺς ὀθωμανοὺς αἰχμαλώτους.

Ἄρθρον 8. Ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ταύτης ἡ Ῥωσσία θέλει ποιῆσαι ἔναρξιν τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀποδόσεως τῶν ὀθωμανῶν αἰχμαλώτων.

Ἄρθρον 9. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Βῆρναν καὶ τὴν Σούλταν ἄνευ καταδαρίσεως τῶν φρουριῶν τούτων.

Ἄρθρον 10. Ἐξέσσι τῇ Ῥωσσίᾳ ἵνα κατασκευάσῃ σιδηροδρόμους ἐν Βουλγαρίᾳ ἢ δὲ Τουρκίᾳ ὑποχρεοῦται νὰ συνδέσῃ αὐτοὺς πρὸς τὰς τουρκικὰς γορμάς.

Ἄρθρον 11. Ὄταν ἡ Ἰ. Πύλη δυνθῆ, βοηθούτης τῆς Ῥωσσίας νὰ λάβῃ ἀπὸ τῆς Περσίας ἃς βούλεται χώρας καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου δικαίωμα διὰ καταστροφῆς τῆς ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς, παραχωρήσει τῇ Ῥωσσίᾳ τὰς πόλεις Βατούμ καὶ Ἑρζερούμ.

Ἄρθρον 12. Ἡ Ῥωσσικὴ καὶ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις θέλουσιν ἐργασθῆ ἀπὸ κοινοῦ πρὸς καταστροφήν τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς. Ἡ δὲ Ῥωσσία, ἀφοῦ βοηθήσῃ τῇ Τουρκίᾳ πρὸς ἀπόκτησιν μεγάλης ἐκτάσεως περτικῶν χωρῶν, θέλει δώσει τῇ ὀθωμανικῇ κυβέρνησει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκταθῇ μετὰ τῶν Ἰνδιῶν.

Ἄρθρον 13. Ἡ Ἰ. Πύλη, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας, θέλει ἐναντιωθῆ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ναυτικῶν ἀγγλικῶν σταθμῶν ἐν Κρήτῃ ἢ ὅπουδήποτε τῆς Μεσογείου. Τούναντιον δ' ἡ Ῥωσσία σταθμεύσει ναυτικῶς ἐν Βάρνα.

Ἄρθρον 14. Ἐν τῇ περιπτώσει ἡ Ἰ. Πύλη εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραχωρήσῃ ναυτικῶν σταθμῶν τῇ Ἀγγλίᾳ οἱ σταθμοὶ οὗτοι παραχωρηθήσονται οὐχὶ ταύτῃ ἀλλὰ τῇ Ῥωσσίᾳ.

Ἄρθρον 15. Ἐν τῇ περιπτώσει ναυτικοὶ σταθμοὶ παραχωρηθῶσι τῇ Ῥωσσίᾳ, αὕτη ἀφίσταται τοῦ ἡμῶσος τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 16. Ἐν τῇ περιπτώσει ἡ Τουρκία ὑποστῇ πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Αὐστρίας, ἡ καταβολὴ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ἀναβληθήσεται ἄνευ ἀπαιτήσεως τόκων ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας διὰ τὴν ὑπερμερίαν ταύτης.

Ἄρθρον 17. Ἐν τῇ περιπτώσει ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Τουρκία πολεμήσωσιν ὁμοῦ κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ (Ἀγγλίας) ἡ Ῥωσσικὴ κυβέρνησις ἀφήσιν ὅλως τὴν πολεμικὴν ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 18. Ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως κανονισθήσεται μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας.

Ἄρθρον 19. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν τὰ στόμια τοῦ Βῆξίνου ἀνοίχθησονται εἰς τὰ Ῥωσσικὰ σκάφη καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ τουρκικοῦ στόλου τεθήσεται ὑπὸ τὰ προσταγμάτα τοῦ Ῥώσσου ναυάρχου, ἀλλ' ἄνευ δικαιωμάτων τινος τῆς Ῥωσσίας ἐπὶ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Τουρκίας.

Ἄρθρον 20. Ἐν τῇ περιπτώσει ἡ Τουρκία ἐνωθῆ μετὰ τῆς Ῥωσσίας πρὸς πόλεμον κατὰ τῆς Ἀγγλίας περὶ τῶν ἀσιατικῶν ζητημάτων, ἡ Γαλλία (:) ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ εὐμενὴ οὐδέτερότητα πρὸς τὴν Ῥωσσίαν. Κατ' ἀνταπόδοσιν ἡ

Ῥωσσία ἀφίησιν ἐντελῶς τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν (;). Οἱ ὅροι τῆς οὐδετερότητος ταύτης τεθήσονται ἐν ἄλλῃ συμβάσει.

Τῆ 10 Ἰουνίου 1878.

Σ. Σ. Π. Πολὺ ἀργὰ ἐξῆρθησαν οἱ Ῥῶσοι, ὁ δὲ φιλελλητισμὸς τῶν, μᾶς υπεχρίωσε καὶ αὐτῶν. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Γ. Μπούμπουλης, διεμαρτυρήθη καὶ πάλιν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενον διορισμὸν τοῦ ἐννοουμένου του ὡς ἀστυνόμου Ἐρμουπόλεως εἰπὼν αὐτῷ ῥητῶς, ὅτι τότε μόνον θὰ τῷ ἐπιτραπῆ διορισμὸς τοιοῦτος, εἴταν θεωρῆ ὅτι ἐν Ἐρμουπόλει κατοικοῦσι Κάρφοι, καὶ ὅτι μεταξὺ αὐτῶν οὐδεὶς εὐρίσκειται ἱκανὸς γὰρ διοικῆσαι τὴν Ἀστυνομίαν Ἐρμουπόλεως. Ἀληθῶς Κάρφοις ὑπολαμβάνουσιν ἡμᾶς οἱ κκ. Κουμουνοῦρος καὶ Βαφιαδάκης. Ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι ἀμφοτέρω μετὰ μικρὸν θὰ μάθωσιν ὅτι δὲν δύναται κανεὶς γὰρ καταφρονῆσαι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοὺς συμπολίτας του τόσο ἀναισχύντως.

— Καὶ ἕτερον σεβαστὸν μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, ὁ ἐκ Ψαρρῶν ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΤΑΡΑΣ, ἀπόστρατος πλωτάρχης τοῦ Β. ναυτικοῦ, ὑπηρετήσας πολλάκις τὴν νῆσον ἡμῶν ὡς λιμενάρχης, ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰωνιότητα πλήρης ἡμερῶν. Οἱ συμπολίται ἡμῶν ἀπέδωκαν αὐτῷ τὰς δεούσας ἐπικηδείους τιμὰς, αἱ δὲ ἀρχαὶ τοῦ τόπου τὰς εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ προσηκούσας δημοσίας ἐνδείξεις. Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐκηδεύθη ὁ νεκρὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΑΓΑΚΟΥ, ζαχαροπλάστου, ὃν ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ σταδίου του προσέβαλεν ἀνίατος νόσος. Εἶη καὶ τούτου τὸ μνημόσυνον αἰώνιον.

— Ἐκ Τήνου γράφουσιν ἡμῖν ἐν ἐκτάσει περὶ ἐπαυλιημένων λαθρεμποριῶν ἐκ πετρελαίων, καφῆ καὶ ζαχαράρεως, ἅτινα ἐπιτήδειος ναυτικός, διαφεύγων τὴν προσοχὴν τῆς ἐκεῖ σταθμευούσης τελωνίδος καὶ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, ἐξάγει εἰς διάφορα μέρη, τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς ταῦτα ἐμπόρου πανταχοῦ τῶν κατωκημένων μερῶν τῆς νήσου συστήσαντος ἐμπορικὰς ἀποθήκας, καὶ καταστήσαντος ἀδύνατον πάντα συναγωνισμὸν τοῦτε τὰ εἶδη ταῦτα ἐμπορευομένους. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ πραγματευθῶμεν περὶ τούτου ἐν ἐκτάσει, μολονότι τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκούσι νομίζομεν ὅπως ἐξυπνίσωσιν ἢ τε Κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς, διότι δεκάκις ἤδη ἐπαναλαμβάνεται τόσῳ ἀκινδύνως τὸ ληστρικὸν πείραμα τοῦτο.

— Ὁ ταμίας Μεσολογγίου κ. Χριστόδουλος Στεριόπουλος, πρῶτον βουλευτὴς ἐξ Ἠλείας καὶ πολιτικὸς αἰετοπεφίλος τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ληστεύσας τὸ ταμεῖον, ἐγένετο ἀφαντος, 50,000 δραμῶν ἐκ τῶν μετρητῶν ἀπεδείχθη ἔλλειψις, ἄγνωστον δ' ἐτι πόσων ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ χαρτοσήμου πρὸς ἐξακριβωσιν τοῦ ὄλου ἐλλειψίματος ἐστάλη ὁ ταμίας Θόδωρος κ. Τραβερόρος. Τοιαῦτα τ' ἀποτελέσματα τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων θέσεων εἰς ἐμπιρῆτησι κομματικῶν συμφερόντων. Ταῦτα γράφει ὁ «Λαός».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφίχθοντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 19/31 Ἰουλίου. — Ὁ Γλάστων κατηγορήσεν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις παρεστρεβίσα ὑπὸ

ζυλοτυπίας τῶν δυνάμεων δὲν ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τῆς Γαλλίας ὑπὲρ τῆς ἀνοψώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Δίσκε εἶπεν ὅτι τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος μένοντος ἐκκρεμοῦς ἀδύνατος ἡ διαρρυθμισίς τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ ἐντακνωμίασε τὴν διαγωγὴν τῆς Γαλλίας ἐν τῷ Συνεδρίῳ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ῥῶσοι ἐκκενοῦσι τὴν δουλοπυταν.

ΑΥΓΟΘΕΝ, 20/1 Αὐγούστου. — Ἡ Πύλη οὐδὲν εἰσέτε ἀπάντησεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ὁρίων. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐπίδοξος ἀπειλητικωτάτην διακωίνωσιν εἰς τὴν Πύλην διέβη σήμερον ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Παρισίους μετὰ τοῦ πρεσβεωσιστά. Ἀναμένεται ἐν Πειραιεὶ Ἰταλικὸς στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχον Σαμπῶν. Ὁ Δελφινάκης ἀφίχθεις χθὲς εἰς Πετροῦπολιν θέλει ἀναχωρήσει ἐκεῖθεν εἰς Βιέννην καὶ Ῥώμην καὶ εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν πρώτην Αὐγούστου.

ΑΥΓΟΘΕΝ, 21/2. — Ἡ Βοσνιακὴ Κυβέρνησις ἀνατρέψατος καὶ τουρκικὰ στρατεύματα βυθίζουσι κατὰ τῶν αἰστριακῶν. Γενικὸς ἐρεθισμὸς ἐν Βοσνίᾳ. Μοῖσα αἰστριακοῦ στρατοῦ εἰσῆλθε χθὲς εἰς Ἐρζεγεβινην διὰ Δαλματίας. Ἡ πόλις Βατούμ ἐξεκενώθη ὑπὸ τῶν τούρκων. Ἡ Ἀγγλικὴ τράπεζα ὕψωσε προεξόφλημα 4 0/0. Οἱ Ῥῶσοι παρασκευάζουσι τροφίμα πρὸς ἐπικουρὸν τοῦ στρατοῦ διὰ Βουλγαρίας καὶ Ῥουμανίας.

ΑΓΩΓΗ

Νικολάου Κ. Ζένιου, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, κατὰ

Γεωργίου Κ. Ποδάρα, κατοικοῦ ἐπίσης.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1873, χρεωτικῆς γραμματείας τοῦ ὀναγόμενου ὑπεσχέθη γὰρ πληρῶσαι τὴν διαταγὴν μου καὶ εἰς προθεσίαν μηνῶν 6 ἐξ ἀπὸ τῆς ἀνω ἡμερομηνίας 20 φραγκὰ 33, ἅτινα ἔλαβεν παρ' ἐμοῦ εἰς μετρητὰ δι' ἀνάγκην τοῦ ἐμπορικοῦ, παρελθούσης δὲ τῆς εἰρημένης ἐξαμήνου προθεσίμας, ὑπεσχέθη τόκον πρὸς 1.1/4 0/0 κατὰ μῆνα· μοὶ ἐπλήρωσε δὲ ἀπέναντι τοῦ εἰρημένου ποσοῦ τῶν 20 φραγκῶν 33 μόνον 20 φραγκὰ 13, καθὼς καὶ τοὺς τόκους μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου 1877, ὥστε μοὶ ὀφείλει τὸ ὑπόλοιπον, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνω κεφαλαίου 20 φραγκὰ 20 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου 1877.

Ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος καίτοι ζητηθεὶς πολλάκις ἀνέβαλε τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπολοίπου ὀφείλης· του καὶ τῶν τόκων αὐτῆς·

Διὰ ταῦτα

Καλῶ αὐτὸν γὰρ ἐμφανισθῆ ἐμπροθέμως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαίτουμαι·

α.) Νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἐναγόμενος ὡς ἐμποροπλοῖαρχος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως γὰρ μοὶ πληρῶσαι τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀνω 20 φραγκῶν 20 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου 1877 μέχρι σήμερον πρὸς 1.1/4 0/0 κατὰ μῆνα 20 φραγκὰ 4.60/00 τὸ ὄλον ὁμοῦ 20 φραγκὰ 24.60/00 χρυσὰ πραγματικά, καὶ ταῦτα πάλιν μετὰ τοῦ τόκου τῶν ἀπὸ σήμερον πρὸς 1.1/4 0/0 κατὰ μῆνα μέχρι ἐξαφλήσεως·

β.) Νὰ καταδικασθῆ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης, διατασσόμενης καὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποράσεως·

Ἀρμόδιος κλητῆρ ἐπίδοτω τὴν παρούσαν εἰς τὸν ἐνταῦθα κύριον Εἰσαγγελεὰ διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον τόπον διαμείνοντα ἐναγόμενον Γ. Κ. Ποδάραν, συνάμα δημοσιευθῆ αὕτη διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος ἢ ἀπανόπη.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῆ 9 Ἰουλίου 1878.

Ὁ ἐνάγων

ΝΙΚΟΛ. Κ. ΖΕΝΙΟΣ.

(Ἐπιταὶ Δικαστικὸν Παράστημα).